

Evangelická teologická fakulta

Posudek vedoucího bakalářské práce

Název práce: Přístup k dětem s ADHD na základní škole

Jméno studenta: Kateřina Čičmancová, DiS.

Vedoucí: Mgr. Marie Ortová

Oponent:

Studium: PSP

Autorku práce zaujalo téma syndromu ADHD, především proto, že syndromem trpí i její syn. Cíl práce je poměrně jednoduchý – „ukázat, jaké jsou možnosti pomoci a metody vzdělávání dětí s ADHD na běžné základní škole“ (s. 9). Zdá se, že v posledním odstavci úvodu autorka uvádí další cíl vztahující se jen ke kapitolám 8 a 9, do kterých studentka zařadila rozhovory a kazuistiky – „...zjistit, zda tato doporučení v praxi pomáhají žákům .... na běžné základní škole...“ (s. 9).

Práce je sestavena z celkem 11 kapitol (podle obsahu 10, ale jako 7 jsou očíslovány 2 kapitoly za sebou), převážně teoretických.

Pro svou práci autorka nastudovala poměrně velké množství titulů, používala i internetové zdroje, některé ne prokazatelně spolehlivé (např. www.adehade.cz). Přesto se autorce nepodařilo vytvořit smysluplný text naplněný argumentací vedoucí k cíli. Nepodařilo se zachytit a reflektovat základní pojmy, některé myšlenky se opakují několikrát za sebou, a to i v kapitolách, které se podle názvu mají týkat něčeho jiného. Používání odborných pojmů je nepřesné. Uvedu několik příkladů.

Na s. 23 je uvedeno, že ADHD ústí do antisociálního, kriminálního chování. Toto rozhodně nechci popřít, myslím ale, že by studentka měla rozlišit syndrom ADHD jako vývojovou poruchu chování a poruchu chování jako takovou, která je charakterizovaná právě a- až antisociálním chováním. Na s. 26 a následujících autorka stručně popisuje rozdíl mezi integrací a inkluzí. V dalším textu ale pojmy používá nahodile. Co jsou specializované třídy s menším počtem žáků, o kterých se studentka zmiňuje na s. 28? Hodilo by se blíže popsat. Nesrozumitelný je na s. 29 odstavec začínající Pro většinu... Autorka zmiňuje globální styl výuky, nelze rozeznat, zda jako styl, kterým se dítě učí nebo jako styl, který k učení používá učitel. Navíc je globální styl popsán zjednodušeně, nepřesně.

Kapitola 5 je nazvána Poradenské služby na školách. Služby jsou vypsány obecně pro všechny děti, není specifikováno pro děti s ADHD. Vůbec není zmíněno, že služby ve škole poskytuje školní poradenské pracoviště. Kapitulu autorka využila pro uvedení náplně práce asistenta pedagoga, který ale poradenské služby určitě neposkytuje. Navíc popisuje náplň práce asistenta pedagoga podle odstavce 2, par. 20 zákona o pedagogických pracovnících (563/2004 Sb.). Tento asistent ale vykonává jen pomocné výchovné práce a asistenta dítěti s ADHD v běžné třídě by asi nedělal.

Podobně je to i v kapitole 7 nazvané Vztah dětí k problémovému spolužákovi. Ve skutečnosti je většina kapitoly věnována vztahu učitele a dítěte a spolupráce učitele s rodinou. Podobně též v druhé kapitole 7 nazvané Organizační dovednosti dítěte s ADHD se sice nejdříve dočteme, jak může učitel pomoci dítěti nezapomínat, v kap. 7.1 jsou najednou uvedeny volnočasové aktivity, které dítě s ADHD může navštěvovat. Jsou zde vyjmenovány nějaké organizace. Podle jakého klíče byly vybrány právě tyto? Speciálně pedagogické centrum určitě nezajišťuje volnočasové aktivity.

Do kapitoly 8 a 9 jsou zařazeny rozhovory (s rodičem, dítětem, asistenty pedagoga) a kazuistiky. Není popsána žádná metodika, klíč pro výběr respondentů, bližší údaje o respondentech. Autorka jen uvedla, že „chtěla zjistit, zda respondenti vidí inkluzi jako pozitivní či negativní směr vzdělávání“ (s. 47). Proč najednou tento cíl? Jak by to poznala? Shrnutí rozhovorů je zjednodušující. Chlapec, se kterým je veden

rozhovor uvedl, že dostává stejné množství úkolů jako ostatní žáci. Autorka práce z toho vyvozuje, že někteří učitelé neberou ohled na potřeby žáků s ADHD. Pomocí kazuistik v kapitole 9 chtěla autorka ukázat možnosti pomoci dětem s ADHD. To by mohlo mít vztah k cíli práce, pokud by cíl byl respektován v autorčiných závěrečných shrnutích kazuistik. V textu nejsou nikde uvedeny zdroje údajů použitých v kazuistikách.

Závěr práce je poměrně povrchní, opakují se v něm některá témata z textu. Chybí jakákoliv diskuse.

Po formální stránce je práce celkem v pořádku. Chyba v číslování kapitol viz výše. Seznam použitých zdrojů není řazen podle abecedy, nenašla jsem ani jiný klíč řazení. Chyby se objevují průměrně 1 na 1 stranu textu. Nejsou použity cizojazyčné zdroje.

Student práci konzultoval: dostatečně

Práci doporučuji/nedoporučuji k obhajobě:

Je zřejmé, že zvolené téma autorku velmi zajímá a zjistila mnoho informací. Bohužel se z nich nepodařilo vytvořit smysluplný celek s jasným závěrem, cíl je naplněn částečně. Práci mohu ještě doporučit k obhajobě. Očekávám, že při obhajobě autorka zasadí téma do určitého systému a zformuluje jasné závěry.

Otázky, podněty k diskusi při obhajobě:

Prosím, aby autorka přednostně reagovala na podněty uvedené v textu posudku. Dále je možné zodpovědět následující otázky.

1. Proč podle vás děti a dospělí lidé s ADHD podávají nižší výsledky než by odpovídalo jejich intelektovým schopnostem? Jak lze děti podpořit ve výkonu?
2. Jaké by mohly být typické činnosti asistenta pedagoga při práci s dítětem s ADHD?

Navrhované hodnocení: E-dostatečně

V Perálci dne 1. ledna 2019

.....
podpis vedoucího
